

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

IZNĀK TRIS REIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tālrunis № 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 14 (1903)

Piektdien, 1957. g. 1. februāri

13. gads

Pavasariņ — augsta labuma sēklu

Lietainais rudens un nepietiekamais saules siltums aizkavēja graudu ienākšanos un nobriešanu. Līdz ar to aizkavējās bioloģisko procesu norise, kas nepieciešami, lai graudi pēc novākšanas iegūtu normālu dīgšanas spēju. Tāpēc šogad vairāk kā jebkad nepieciešams atbērto sēklu pārbaudīt laboratorijā un darīt visu vajadzīgo, lai pavasarī varētu izsēt augstvērtīgus graudus. Te jāatzīmē, ka vairāki lauksaimniecības speciālisti, kā kolhozu „Kommunars”, Ždanova vārdā nosauktajā, „Imanta” un citos laikos rūpējas par sēklas pārbaudi un sagatavošanu. Šeit sēklas paraugus uz laboratoriju nosūtīja tūlīt pēc labības izkulšanas un nekavējās ar tās sagatavošanu. Rezultatā šie kolhozi būs nodrošināti ar labu sēklu.

Tomēr ir kolhozi, kur sēklas sagatavošana mazrūp kā priekšsēdētājiem, tā speciālistiem. Nemaz vēl graudaugu sēklas paraugus pārbaudei nav iesūtījis kolhozi „Leņina ceļš”. Tikai no 150 ent sēklas paraugus pārbaudei iesūtījis kolhozi „Jaunā gvarde”, no 140 ent — kolhozi „Socialisma ceļš”. Skaidrs, ka līdz ar to šo kolhozu priekšsēdētāji un speciālisti nezina, kāda kvalitāte ir visai atbērtai sēklai, cik tā derīga, vai nederīga sējai.

Lai sēkla ar zemu dīdžību, bet augstām dzīvības spējam atgūtu normālu dīdžību, nepieciešams pirmām kārtām normalizēt mitrumu. Tātad pašlaik vissvarīgākais pasākums, lai nodrošinātu dīdžības pieaugumu, ir mitruma samazināšana, citiem vārdiem runājot, graudu žāvēšana un vēdināšana. Pie tā nekavējoties jāķeras daudziem kolhoziem. Kolhozā „Boļševiks” graudaugu sēklas mitrums ir 22—23 procenti, bet „Jaunajā gvardē” kviešiem tas sasniedz 21 procentu. Paaugstināts mitrums sēklai ir vēl veselai rindai citu kolhozu. Ilgāka vēdināšana šīs sēklas žāvēšanā nepārsniedz pie tā, ka šie kolhozi pavasarī paliks bez dīgspējīgas sēklas.

Otrs neatliekams pasākums ir sēklas tīrīšana. Ja par paaugstināto mitrumu vainu varēja uzvēlēt rudens sliktajiem laika apstākļiem, tad sēklas netīrība liecina vienīgi par valžu, speciālistu un brigadieru bezrūpību un neizdarību. Šeit var minēties no kolhoza „Kommunars” pieredzes. Šeit vairākus gadus strādā klētnieks b. Ābele, kas ar lielu atbildības sajūtu organizē sēklas tīrīšanu un žāvēšanu, rūpīgi to uzglabā. Tāpēc arī šeit gadu no gada izsēj augstvērtīgu sēklu. Turpretī kolhoziem „Sarkanais karogs”, „Aktivists”, Leņina vārdā nosauktajam sēkla ir netīra, tās dīdžība zema.

Šogad, sevišķi auzām, ir ļoti daudz tukšo graudu. Tāpēc ieteicams vispirms tīrīt ar kolhozu rīcībā esošajām mašīnām un pēc tam ar OS-3.

Vairākos kolhozos pēdējos gados maz uzmanības veltīti tam, lai izsētu šķirnes sēklu. Piemēram, kolhozā „Jaunā gvarde” 1955. g. 81. proc. bija šķirnes labības sējumu, bet pagājušajā gadā to bija tikai 65 proc. apmērā. To nedrīkst pieļaut, tāpēc kolhozos jārūpējas par bezšķirnes sēklas apmaiņu pret šķirnes sēklu.

Nemot vērā nepieciešamību palielināt ilggadīgo zālāju sējumus, šogad kolhoziem būs nepieciešamas labas zālāju sēklas. Arī to sagatavošanā kolhozos pieļauj pavisāmību. Zālāju sēklu paraugus pārbaudei laboratorijai nosūtījis vienīgi kolhozi „Uzvaras karogs”, turpretī kolhozi „Graudus”, „Boļševiks”, Raķna vārdā nosauktais un citi uzglabā nepārbaudītas zālāju sēklas.

Sacensībā ar Ventspils rajonu apņēmāmies iegūt 9,8 ent graudaugu no hektara. Rūpīgi sagatavota sēkla būs pirmais solis saistību izpildē. Tāpēc lauksaimniecības speciālistiem, kolhozu valdēm sēklas sagatavošanai jāvēlta sevišķa uzmanība, šeit nedrīkst pieļaut pat vismazāko pavisāmību.

Mēneša uzdevums pārsniegts

Ar panākumiem darbā sagaidīt vietējo padomju vēlēšanas cieši apņēmies rajona rūpniecības kombināta Padures vilnas pārstrādāšanas punkta kolektīvs. Janvara uzdevumu šeit izpildīja vairākas dienas

pirms mēneša beigām, bet tagad virs plāna dots ap 80 kg dziju, vairāki desmiti metru vilnas auduma. Sacensības pirmajās rindās ir vērpējs Ēriks Brālis un kārsējs Vol-demars Deviņš. V. Zieds

Sagatavo būvmateriālus jaunceltņiem

Pildot uzņemtās saistības ar Ventspils rajonu par pasākumiem celtniecībā, lauksaimniecības arteli „Brīvais ceļš” šogad ieplānots uzcelt jaunu cūku kūti un labības noliktavu.

Pašreiz kolhozā uzsākta būvmateriālu sagāde. Būvbrigādes ļaudis (brigadieris b. Kēpals) kopā ar pārējiem kolchozniekiem sagatavojuši ap 100 kbm kokmateriālu.

A. Llepa

Gatavojas pavasarim

Gatavojoties pavasarim, kolchozā „Uzvara” steidz laikus izremontēt lauksaimniecības inventāru. To pēc lauku darbu pabeigšanas pārbaudīja un remontējamo nogādāja pie kalējiem bb. Dreijera un Oša. Abi kalēji pašreiz remontē pa-

vasara lauku darbiem nepieciešamo inventāru. Jau darba kārtībā 7 sejmašinas, vairāk nekā 40 zirgu vilkmes arklus, lielāks skaits atspēru, cik-cak ecēšu un cits inventārs.

J. Sūniņš

Pārbauda sacensības rezultātus

Novērtējot iepriekšējā gada rezultātus un apsverot savas iespējas, lauksaimniecības artela „Graudus” lopkopji izsauca uz socialistisko sacensību kolchoza „Uzvaras karogs” lopkopjus, uzņemoties paaugstinātas saistības.

Abu kolhozu lopkopji sāka spraigu darbu par uzņemto saistību sekmīgu izpildi. Bet ne jau lopkopji vien spēš gūt panākumus: talkā jānāk arī komplekso brigāžu brigadieriem, kolhozu valdēm un priekšsēdētājiem, savstarpēji jāpārbauda darbs.

Nesen lauksaimniecības artela „Graudus” ļaudis ieradās pie kaimiņiem pārbaudīt sacensības gaitu lopu novietnēs.

Apmeklējot liellopu novietnes „Rūkus”, „Eģeniekus”, „Kvintus” un „Zemturus” atklājās, ka govis vidējā mēse stāvoklī, novietnes tīras. Tikai lopkopēm vairāk jāpārūpējas par pašu govju ti-

ribu, kura dažviet nebija apmierinoša. Tīras telpas un labi cūkas apkopas „Kvintus” un „Rozēnos”, taču pavisam citādi izskatījās „Grantiņu” cūku novietnē. Tur valda netīrība, it sevišķi lopbarības sagatavošanas virtuvē. Novietnē nepieciešams ierīkot lūku mēslu izmešanai.

Pārsteigumu kaimiņiem sagādāja putnkope Kondratjeva. Viņa bija „aizmirsusi” iztīrīt kūti.

Pelnītus pārmetumus nācās dzirdēt kontrolasistentam Ozolam, kurš vēl nebija sastādījis piena izslaukuma plānus katrai lopkopei — slaucējai ne atsevišķiem mēnešiem, ne gadam. Tāpat putnu, aitu un cūku novietnēs trūkst barības devu rādītāju, tāpēc nevar kontrolēt barības izlietošanu, paši lopkopji nezina, cik barības dienā jāizbaro katram lopam.

Mētra

Viņš rāda piemēru vecajai un pat jaunajai paaudzei

Lauksaimniecības arteli „Kopdarbība” visi pazīst sirmo laukkopi Mārtiņu Lodiņu. Šogad viņam būs jau 80 gadi. Neskatoties uz to, sirmāis darba rūķis cītīgi piedalās kolchoza darbā un 1956. gadā izpelnījies 340 izstrādes dienas. Nav neviena lauku darba, kurā b. Lodiņš neņemtu aktīvu līdzdalību. Pagājušajā vasarā, sākoties siena plaujam, sirmāis kolchoznieks no dienas dienā ar izkapti rokā bija redzams plavās. Kad sākas ražas novākšana, viņš ar izkapti nostaigāja daudzus kilometrus, applaujot laukiem malās. Tagad viņš piedalās kulšanā.

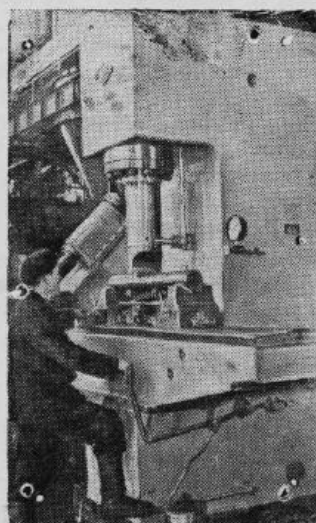
Ar centīgu darbu Mārtiņš Lodiņš ieguvis visu kolhoznieku cieņu. Novēlēsim sirmajam kolhozniekam ilgus sekmīga darba gadus. L. Vējiņa

PADOMJU DZIMTENĒ

Zaporožje. Vasiljevas rajona MTS mehanizatori pirms termiņa pabeigusi traktoru remontu. Izremontēti visi 46 traktori. MTS kolektīvam piešķirts PSRS Lauksaimniecības ministrijas un VACP ceļojošais Sarkanais karogs.

Attēlā (no kreisās): mehaniķis-kontrolieris A. M. Serdjuks, galvenais inženieris P. S. Suprūns un traktorists H. F. Tkačenko pieņem izremontēto traktoru «Beloruss».

Čkalovas hidrauliskās preses stancēšanas rūpnieciskā kolektīva apguvis jaunas konstrukcijas preses ražošanu. 1956. gada decembrī rūpnieciskā konstruēta jauna hidrauliskā prese P-417. Jaunās preses spiediena spēja līdz 100 tonnām.

Attēlā: atslēdznieks A. J. Šelins pārbauda presi P-417.

PARTIJAS DZĪVE

Vadīt sacensību — komunistu ikdienas uzdevums

Mūsu rajona kolchoznieki stājušies sacensībā ar Ventspils rajona lauku darbaļaudīm. Mobilizēt kolchozniekus raženam darbam, ik dienas vadīt šo sacensību — lūk, partijas pirmorganizāciju viens no galvenajiem uzdevumiem.

Kā tad šo uzdevumu risina partijas organizācija Staļina vārdā nosauktajā kolchozā?

Ikdienas rūpes un gādību prasa lopu ziemošana. Par to arī domājusi partijas organizācija (sekretars b. Stepanovs). Jautājumu apsprieda partijas sapulcē, bet... maz kas izmainījies. Tas galvenokārt tāpēc, ka sapulce neviens no 5 komunistiem nekādu konkrētu uzdevumu, kas attiecas uz lopkopību, nedeva.

Vēl šodien nekas nav darīts, lai rupjo lopbarību pirms izbarošanas attiecīgi sagatavotu. Slaucējai b. Kivitei „Pālicu” lopu novietnē ar spaiņiem jānes ledains ūdens lopu dzirdināšanai. Šie piemēri pierāda, ka lopkopībā nav darīts viss nepieciešamais, lai iegūtu lielāku izslaukumu, uzlabotu lopkopju darba apstākļus.

Partijas organizācija kolchozā organizējusi socialistiskā sacensību, un slaucējas apņēmušas no katras govys izslaukt 1700 litrus piena. Bet kur kolchozā redzami sacensības rezultāti? Lopu novietnē to nav, arī kantorī vēlti meklēt. Kam gan citam, ja ne komunistiem vajadzēja gādāt, lai sacensības rezultāti būtu redzami, lai tos apspriestu ražošanas apspriedēs, popularizētu labāko slaucēju pieredzi. Nekur kolchozā nav redzamas pieņemtās saistības, apspriežot Bauskas rajona aicinājumu.

— Lāgā neatceros, ko apņēmāmies, — ir ne viena vien kolchoznieka atbilde, ja jautā par sacensību. Tātad cilvēki šeit pat aizmirst, ko paši ap-

ņēmušies un tad nu iznāk, ka saistības nav sasniegušas visus darba darītājus. Tas tikai var mazināt visur sacensības spraigumu un nozīmi vispār. Jāatgādina partijas pirmorganizācijas sekretaram, ka pašplūsmā atstāta sacensība mērķi nesasnies.

Rajona saistības paredzēts šogad katram hektaram 4,3 tonnas organiskā mēslojuma. Arī Staļina vārdā nosauktajā kolchozā paredzēts izvest 3125 tonnas kūtmēsli, lielāku daudzumu kūdras, sagatavot graudaugu sēklu.

Ko tad partijas organizācija darījusi, lai gatavošanās pavasarim ritētu pilnā sparā?

Diemžēl, jautājums par gatavošanos sējas darbiem pat partijas sapulcē nav apspriests. Varbūt kolchozā viss norit gludi? Lūk, fakti — izvests tikai 110 tonnas kūtmēsli un... viss. Atbilstoši izsējas kondīcijai nav sagatavots ne kilograms graudaugu sēklas. Tas noticis tāpēc, ka partijas pirmorganizācija par maz kontrolē valdes darbību, gaudžam reti partijas sapulcēs noklausās brigadierus, lauksaimniecības specialistu par viņu darbu.

Lopu ziemošana un gatavošanās pavasara sējai ir galvenie uzdevumi, kas jārisina kolchozā. Tāpēc arī viss politiskais masu darbs jāvirza šīn virzienā. Bet kolchozā maz lasa referātus, reti notiek pārrunas ar kolchozniekiem. Uzskatāmā agitācija, kā lozungi, plakāti kolchozā novecojuši, neaicina uz ražēnu darbu, „zibepus” neizdod.

Vairāk interesēties un dienā vadīt lopkopību, gatavošanos pavasara sējai — neatliekams partijas pirmorganizācijas uzdevums kolchozā.

N. Apine,
LKP rajona komitejas instruktore

SPECIALISTA PADOMS

Acetonēmija — govju slimība

Slimība parādās labi barotām govīm pāris nedēļas pēc atnešanās vai arī vēlākā laikā. Saslimšanu veicina pastaigu trūkums ziemā, kā arī nesamērīgi lielas spēkbarības un saknauģu devas. Slimības cēloņi vēl nav pilnīgi noskaidroti, bet pieņem, ka tā izceļas no nepareizas vielu maiņas organismā. Pārmainoties taukiem un olbaltumvielām, organismā rodas daudz skābu vielu maiņas produktu un acetona savienojumu, kas saindē visu organismu un rada acidozu (skābu) stāvokli. Tādos gadījumos no slimās govys izdalās acetons ar izelpojamo gaisu, pienu, urīnu, caur ādu un dažreiz pat govys apkārtne jūtama acetona ipatnējā, salkanā smaka.

Slimības sākumā govīm pamazām samazinājas ēstgriba; barības ziņā tās paliek izvēlīgas, dažreiz atsakās no labas barības, bet ēd pakaišus vai bojātu rupjo barību. Palēninājas atgremošana, govys

strauji novājē un samazinās izslaukumi. Ķermeņa temperatūra parasti normala. Govs no mazākā trokšņa uzbudīnājas, gaita lēna un grūlojoša, gul ar galvu pie sāniem kā pie piena triekas.

Ārstēšanas nolūkā slimajai govij jādod kopā ar barību ik dienas dzeramā soda 100 — 200 grami, lopbarības kalfis un citas mineralvielas. Jānokārto govys pareiza ēdināšana un jālaiz arī ziemā pastaigāties.

Grūtākos slimības gadījumos govij venā jāievada glikozes un kalcija chlorida šķīdums, kas jādara veterinārārstam.

Izsargāšanās nolūkos govys pēc atnešanās tikai no trešās līdz četurtais dienas pakāpeniski jāpieradina pie spēkbarības un saknauģiem, reizē dodot labu rupjo barību un mineralvielas. Slimība novērota arī mūsu rajonā.

V. Sūna,
veterārs

VAI PAVASARIS NEPĀRSTEIGS?

Kolchoza „Traktorists” klētnieku Indriķi Sauli sastopam gluži noputējušu pie graudu tīrāmās mašīnas.

— Tikko pabeidzu malšanu fermām un tagad jāsteidz sēklas tīrīšana, — paskaidro b. Saule.

— Šos te — piecas tonnas viķus nesen nopirkām, pašreiz pārturu, — viņš pagrābj sauja brūnganos graudus. Ar prieku klētnieks parāda nākamā pavasara sēklu.

— Lūk, te 84 centneri „Diamant” kvieši, šeit — gandrīz tikpat daudz „Dzintara” šķirnes mieži, bet tur — 86 centneri „Stendes mazās” auzas.

Visa sēkla rūpīgi iztīrīta, pie katra apcirkņa pielikti melni dēļi ar kritu uzrakstītiem numuriem. Tie apzīmē katru sēklas šķirni. Kvieši, mieži un auzas nav vēl visa „bagātība”. Maisos glabājas arī 6 centneri balto zirņu un vairāki centneri griķu.

— Vienīgi ar zālāju sēklām mums tā paslikti, pašreiz tikai daži simti kilogrami timotiņa un pļavu auzenes, — turpina b. Saule. — Nāksies iztrūkstot šīs iegādāties.

Klētnieks priecīgi pastāsta, cik tagad viegli un ātri rit sēklas tīrīšana, izmantojot elektrību. Pagājušajā gadā vajadzēja strādāt ar divām graudu tīrāmām mašīnām un nodarbināt vismaz 6 cilvēkus. Tagad mašīnas darbina elektromotors un graudu tīrīšanu daudz īsākā laikā veic klētnieks viens pats, tikai dažreiz piepalīdzot dzīves biedrei.

Apcirkņos novietoto sēklu regulāri pārbauda. Pavasarim sagādāts arī vairāk nekā 100 kg kodināmā materiāla. Sēklu kodinās tieši klēti — atsevišķā telpā, jo praksē pierādījies, ka dažreiz brigadieru šo darbu pāvrīst izdara.

— Sēkla būs laba, — pārliecināti nosaka klētnieks. — Arī

kartupeļi stirpās labi uzglabājas.

— Jau pagājušajā gadā izgatavojām trīs traktora slēpes mēslojuma vešanai, — lepni vēstī kolchoza priekšsēdētājs b. Leimanis.

— Vai mēslojumu arī vedat uz laukiem?

— Jā, zirgkopji jau ved!

— Daudz izvests?

— Kādas 40 tonnas būs... — ar manāmu vilcināšanos atbild b. Leimanis.

— ?...

— Jā, ar mēslojuma izvešanu nevaram lepoties...

Tiešām, uz pavasara sējumiem paredzētajām platībām jāizved 900 tonnu kūtmēsli un 1500 tonnu kūdras komposta. Bez tam dzelzceļstacijā vēl „marinējas” 50 tonnu mineralmēsli.

— Visu laiku kūlām, tad atkal gada pārskata sapulce un tā tas laiks aizgāja, — nosaka brigadieru.

Bet vai visi cilvēki kūla? Bez šaubām — nē. Ja pie traktora kūtmēsli vešanai būtu norīkoti tikai 10 kolchoznieki, arī tad dienā varēja izvest vismaz 60 tonnu organiskā mēslojuma. Nedēļā tad būtu jau 400 tonnas. Pērņiem ar teicamiem panākumiem mēslojumu veda arī sievietes ar pājūgiem. Nesaprotami, ka šogad valde gaida tikai uz traktoriem.

...Kalejs Aleksandrs Gebauers un palīgs Otto Gebauers laiku pa laikam saberzē nosalušas plaukstas. Smēdē, kuru gan pareizāk nosaukt istākā vārdā — malkas šķūnis — pa visām malām pūš caurvējš. Tādēļ nav jābrīnās, ka aukstie dzelzs gabali saldē rokas. Tā kā mīglainās dienās ātri iestājas krēsla, neapgaismotajā smēdē jau pulksten 15 valda puskārtēla un 65 gadus vecajam kalējam ir ko nopulēt, lai uz izvei-

dojamās detaļas atzīmētu liecāmās vietas.

— Ar tām ogleņiem ir tīrais negals, tādas kā pliens un neparko nedeg, — sūrojas kalējs.

Tiešām ogles sliktas un tikai ar krietnām pūlēm izdodas „uzpūst” liesmu.

— Ak jūs par inventāra remontu! Jā, varēja jau gan šo to paveikt, bet... kur? Ārā pašreiz nevaram strādāt, te — iekšpusē, par šauru. Gribot negribot jāgaida aprīlis, kad saule sāks sildīt, — pamatoti sūrojas sirmāis kalējs.

Un taisnība — smēde ir zem katras kritikas. Lai gan tikai pāris desmit metru tālāk aizstiepjas elektrības līnija uz klēti, neviens nav padomājis atvieglot smago kalēja darbu. Acīm redzot lielas grūtības un pārāk „sarežģīti” pievienot 20 metrus garus vadus, pāris izolatoru un... smēdē degtu elektriskās spuldzes, ēzi grieztu elektromotors.

Glūži tāpat izskatās arī otrajā „smēdē” pie kolchoza centra. Tādēļ nav jābrīnās, ka faktiski lauksaimniecības inventārs vēl nav remontēts, cik palicis kārtībā no pērņā gada, tik arī ir!

— Būtu labāk veicies ar remontu, bet... otrs kalējs — Jēkabs Liepiņš — aizbēga, — sūrojas priekšsēdētājs.

Tiešām drūms liktenis! Taču kolchoza valde un priekšsēdētājs var, kā saka, no sirds priecāties, ka arī vēl vienīgais kalējs nerīkojas līdzīgi Liepiņam. Ko tad darītu?

Jāremontē arī vairāk nekā 20 zirgu aizjūgu, taču par to nav nopietni padomāts.

— Pavasaris vēl tālu, — tā dažs spriež, — gan jau paspēs.

Vai tāpat domā arī kolchoza valde?

R. Lidumnieks

Vai tikai vīru ansamblis?...

Rajona remontu un celtniecības kantorī strādā vairāk nekā pusotra simta cilvēku. Šeit ir komjaunatnes pirmorganizācija ar 10 biedriem. Neitrūkst arī labu specialistu, kas var vadīt vienu vai otru mākslinieciskās pašdarbības pulciņu. Pašiem ir arī savs klubs, skatuve. Liekas, ir viss, lai Vissavienības jaunatnes festivāla sarīkojumos varētu iziet labi sagatavoti.

— Maz darām, — tomēr atzīst Remontu un celtniecības kantora strādnieku arodbiedrības vietējās komitejas priekšsēdētājs b. Riets.

— Cilvēku par maz, neaktīvi, nav mums sieviešu, — saka kāds cits atbildīgs darbinieks.

Patiesībā cilvēku ir pietiekami, arī aktivitātes tiem netrūkst. Par to liecina kaut vai vīru ansambļa nodarbības, kurās piedalās ap 16 cilvēku. Vīru ansamblis b. Rieta vadībā festivāla sarīkojumā piedalīsies ar 8 dziesmām, starp tām Dārziņa „Mūžam zili”, Ojakera „Piejūras kolchozā”, Vītola „Mežezers”, Jurjāna

„Lūk, roze zied” un citas. Mēģinājumus nekad nekavē L. Belševics, brāļi J. un Z. Dreimaņi, J. Dīriņš, A. Rudevics. 20. janvārī Remontu un celtniecības kantorī noslēdzās jaunatnes festivalam veltītie ziemas sporta spēļu turnīri šachā, dambretē, novusā un šaušanā. Arī šajos turnīros piedalījās prāvs celtnieku skaits. Tādēļ neticams liekas apgalvojums, ka nevarot pastāvēt un darboties dramatisks pulciņš, deju kolektīvs, koris cilvēku, sevišķi sieviešu trūkuma dēļ. Tiesa, Remontu un celtniecības kantorī sieviešu nav daudz, toties to netrūkst pārējos Komunālās saimniecības strādnieku arodbiedrībā ietilpstošajos uzņēmumos un iestādēs, piemēram, komunālajās frizētavās, namu pārvaldēs, pilsētas izpildu komitejā un citur.

Remontu un celtniecības kantorī vēl pagājušā gada rudenī darbojās dramatisks kolektīvs. Gatavojoties festivalam, tā darbs nevis kļuva aktīvāks, bet gluži otrādi — apsīka pavisam. Ja jau iestādētajam viencēllienam nepie-

vienoja vēl otru, lai varētu piedalīties festivalā, tad tā ir tikai komjaunatnes organizācijas, vietējās komitejas un kultūras darba organizatora b. Siļa vaina.

Lūk, iespēju labi sagatavoties festivalam Remontu un celtniecības kantorī bija, tikai tās nav izmantotas. Kādēļ? Tādēļ, ka tā isti neviens par pulciņa darba aktivizēšanu nedomā, bet festivāla sagatavošanas orgkomiteja šeit... nav izvirzīta. To nevarēja nezināt komjaunatnes organizācija (sekretare b. Eida), kas gatavošanos festivalam, diemžēl, aizmirsusi. Kam gan citam kā komjauniešiem pagatavoties jaunatnes festivalam vajadzēja rūpēties visvairāk.

Pilsētas uzņēmumos festivāla sarīkojumi paredzēti martā. Kantora komjaunatnes pirmorganizācijai, strādnieku arodbiedrības vietējai komitejai nopietni jāpadomā, ko vēl varētu darīt, lai festivalā piedalītos ar kuplāku programmu, vairākiem pulciņiem.

V. Kļava

Ventspils rajona kolchoznieku un kolchoznieču, lauksaimniecības specialistu un MTS darbinieku socialistiskās sacensības saistības 1957. gadam

Cinīdamies par PSKP XX kongresa lēmumu izpildi, mūsu rajona lauksaimniecības darbaļaudis 1956. gadā guvuši zināmus panākumus piena, gaļas, kartupeļu, cukurbiešu, labības un citu lauksaimniecības produktu ražošanā.

Piena izslaukums no vienas govys rajonā caurmērā palielinājies par 179 kg, iegūstot no katras govys—1712 kg jeb uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes ražots 177,4 centneri piena. Uz katru 100 ha aramzemes rajona mērogā ražots 25,3 centneri cūkgaļas. Visos kolchozos, salīdzinot ar 1955. gadu, cēlušās graudaugu un kartupeļu ražas.

Rajona kolchozos arvien vairāk tiek mechanizēti darbi zemes sastrādāšanā, ražas novākšanā. Rezultātā Zūru MTS kolektīvs 1956. gada plānu veicis par 116 procentiem.

Rezumējot un apspriežot pagājušā gada rezultātus un paredzot konkrētus pasākumus lauksaimniecības produktu ražošanas palielināšanai 1957. gadam, mūsu rajona kolchoznieki, MTS darbinieki kritiski novērtē sava darba sekmes, noskaidrojuši neizmantošanas rezerves, kādas ir katrā kolchozā, MTS. Un tādu rezervju ir daudz. Uzkrājot un iestrādājot augsnes pietiekami daudz vietējo mēslojumu, plaši izvēršot meliorāciju, precīzi ievērojot visas agrotehniskās prasības, uzlabojot darba organizāciju brigādēs, nostiprinot lopbarības bāzi, jo sevišķi vērību veltījot kultivēto ganību ierīkošanai, samazinot ražošanas izdevumus, mums ir visas iespējas nodrošināt piena, gaļas, labības, kartupeļu, lopbarības un citu lauksaimniecības kultūru ražošanas ievērojamu pieaugumu.

Tāpēc, atsaucoties Bauskas rajona lauku darbaļaužu Aicinājumam, lai sekmīgi veiktu uzdevumus, kas lauksaimniecībā izvirzīti PSKP XX kongresa lēmumos, iesaistoties socialistiskajā sacensībā, mēs, Ventspils rajona kolchoznieki un kolchoznieces, lauksaimniecības specialisti, MTS darbinieki, apsvēruši savas iespējas, apņemamies 1957. gadā sasniegt šādus rādītājus:

LAUKKOPIBĀ

Iegūt rajonā no katra sējuma hektara šādu caurmēra ražu: labību—10 centnerus, kartupeļus—90 centnerus, ilggadīgo zālāju sēklas—1,2 centnerus, daudzgadīgo zāļu sēnu—20 cēnt, lopbarības sakņu—215 cēnt, skābarības un citu kultūru—180 centnerus.

Atsevišķi kolchozi apņemas izaudzēt vēl augstākas ražas: kolchoza „Nākotne“ laukkopji—15 centnerus graudaugu no hektara, bet kolchozs „Padomju Latvija“—14 centnerus. Kolchoza „Uzvara“ laudis apņemas izaudzēt no katra hektara 125 centnerus kartupeļu, bet kolchozs „Jaunā gvarde“ no katra hektara novākt 250

centnerus skābarības kultūru.

Lai palielinātu lauku auglību, 1957. gadā apņemamies investēt tīrumu mēslošanai 73.000 tonnas kūtmēslu, 60.000 tonnu kūdras un kūdras kompostu, sagatavot 10.000 tonnas pakaišu kūdras, izmantot vietējo mēslojumu sagatavošanā MTS mehānismus. Organizēt kolchozos pakaišu kūdras sagatavošanai nelielas brigādes, kas strādātu nepārtraukti visu gadu. Lai labāk varētu izmantot un uzkrāt organiskos mēslus, visu lielo fermu tuvumā esam nolēmuši izbūvēt kūtmēslu krātuves, plaši izmantot kūdras kompostu sagatavošanai. Nezaļu apkaršanai izmantot herbicidus.

Lielu uzmanību veltīsim pareizu augu seku kā zemkopības kultūru celšanas pamata ieviešanai un apgūšanai.

LOPKOPIBĀ

Izslaukt rajona kolchozos no katras govys vismaz 2000 kg piena un iegūt uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes 210 centnerus piena. Ražot uz katru 100 ha aramzemes rajona mērogā 36 cēnt cūkgaļas, bet uz 100 ha graudaugu 12.000 olu, pa 100 olām no katras dējējvistas. Panākt slaucamo govju skaitu uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes ne mazāk par 11 govīm.

Atsevišķi kolchozi un lopkopji apņemas sasniegt vēl augstākus rādītājus. Kolchozs „Liesma“ šogad no katras govys apņemas izslaukt vidēji 2.900 kg piena. Kolchozs „Dzimtene“ kāpinās piena izslaukumu par 400 kg no govys, bet kolchozs „Padomju Latvija“ uz 100 ha aramzemes ražos 68 cēnt cūkgaļas. Kolchoza „Uzvara“ cūkkopji uz 100 ha aramzemes iegūs 55 cēnt cūkgaļas. Bekonaudzētāja Anna Simsone apņemas nobarot 200 cūku, no tām 90 procentus bekona. Lēpina vārdā nosauktā kolchoza slaucēja Emīlija Bērzniece 1957. gadā no katras govys sola izslaukt 5000 kg piena.

Lai palielinātu cūkgaļas ražošanu, rajona kolchozi apņemas no katras sivēnmātes iegūt 12 sivēnus, plaši ieviest vienreizējo sivēnmāšu turēšanu. Kolchoza „Dzimtene“ sivēnmāšu kopējas Anna Zviedre un Velta Zīle apņemas no katras sivēnmātes iegūt 24 sivēnus.

Mēs apņemamies norēķināties ar valsti obligatajās piegādēs, naturmaksā un valsts iepirkumā līdz Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai.

Lai izpildītu uzņemtas saistības, 1957. gadā rajona kolchozi uzlabos lopbarības bāzi, daudzgadīgo zāļu platības palielināsies līdz 30—35 procentiem no aramzemeskopplatības. Pavasarī kolchozos 3.300 ha apses ar daudzgadīgajām zālēm,

1344 ha ar viengadīgajām zālēm, tai skaitā 1074 ha aizņems zaļais konveijers. 1957. gadā ierīkosim 650 ha kultivētās ganības.

Nodrošināt lopus ziemā ar pilnvērtīgu sulīgu barību. Šai nolūkā 1957. gadā sagādāt 29.700 tonnas sulīgās barības, tai skaitā 24.000 tonnas skābarības. Tādēļ pavasarī iesēs skābarības kultūras 1270 ha platībā. Lopu piebarošanai nopļaus 432 ha rudzu.

MECHANIZACIJĀ

Zūru MTS mehānizatori apņemas apstrādāt 1957. gadā ar 15 zirgspēku traktoru vismaz 425 ha, rēķinot mīkstārumā, panākt darbu pašizmaksas pazemināšanu par 3 procentiem. Ievērojami pazemināt naturmaksas, kā arī viena centnera produkcijas pašizmaksu par 3 procentiem. Izpildīt traktoru darba gada plānu līdz Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai.

MTS mehānizatori apņemas rajona kolchozos vasarā sagatavot un pievest pie fermām 45.000 tonnu kūdras, sniegt kolchoziem palīdzību kūtmēslu krātuvju ierīkošanā, smago darbu mechanizācijā; cinīties par lauksaimniecības svarīgāko darbu, kā pavasara sējas, ražas novākšanas savlaicīgu veikšanu.

CELTNIECIBĀ

1957. gadā rajona kolchozi apņemas uzcelt un nodot ekspluatācijā šādas ēkas: 7 liellopu un 8 cūku kūti, 14.400 kbm tilpumā labības un siena šķūņus. Turpināsim siltumnīcu būvniecību.

Lielāku vērību veltīsim ēku izremontēšanai, kā arī jaunu kolchoznieku ģimeņu mājiņu celtniecībai. Šogad rajonā cels 60 jaunas dzīvojamās mājas. Celtniecības plāna izpildi sekmēs nodibinātā starp kolchozu celtniecības organizācija.

Uzņemoties socialistiskās sacensības saistības, mēs aicinām visus rajona darbaļaudis stāties darba sardzē un iekļauties savstarpējā socialistiskajā sacensībā par PSKP XX kongresa lēmumu izpildi pirms termiņa. Ražosim pēc iespējas vairāk un lētāk visus lauksaimniecības produktus, nodrošināsim rajona lauksaimniecības tālāku attīstību. Plaši savā darbā izmantosim pirmrindnieku pieredzi, zinātnes jaunākās atziņas. Mēs uzskatām, ka visiem kolchozniekiem mūsu rajonā ir plašas iespējas nostiprināt ekonomiku un celt kolchoznieku dzīves materiālo un kultūralo līmeni.

Lai sasniegtu vēl labākus rādītājus visās lauksaimniecības ražošanas jomās, izsaukam uz socialistisko sacensību Kuldīgas rajona kolchozniekus, kolchoznieces, lauksaimniecības specialistus, MTS darbiniekus.

PAMIRA KALNOS

Kur vien skaties — visur kalni. Tie gan paceļas augstu augstu, sniegotām virsotnēm šķefot ātri skrejošos zilganos mākoņus, gan nolaižas zemāk un izlīdzinās, kļūdami par kalnu plato, plašu kā stepi un līdzenu kā galds. Klīstis vietvietām it kā pašķīras un izveido dzijas aizs, pa kurām šalkdamas brāžas straujas upītes. Ūdens tajās ir apbrīnojami dzidrs un tīrs.

Tadziņu dzejnieks pamirietis M. Miršakars ir sacerējis poemu „Zelta kišlaks“. Tās pamatā ir leģenda par to, kā Pamira iedzīvotāji sapņojuši par laimi. Tauta kopš seniem laikiem stāsta teiktu, it kā kaut kur kalnos esot zelta kišlaks, kurā cilvēki dzīvo brīvi un laimīgi. Trācīgie un beztiesīgie zemnieki viens pēc otra devās meklēt šo kišlaku. Taču viņu meklējumi bija veltīgi, neko viņi neatrada un, zaudējuši spēkus, gāja bojā.

Tāds liktenis gaidīja arī poemā varoni — nabadzīgu zemnieku. Viņš kļūstot kalnos vairākus gadus, nevarēja atrast apkaļceļu un jau bija tuvu nāvei. Taču pēkšņi šis cilvēks tālē pamanīja kaut ko neparastu. Sasprindzinājies pēdējos spēkus, viņš devās uz priekšu un drīz vien sasniedza skaistu un bagātu ciemu.

— Zelta kišlaks! — izsaucās zemnieks un priecīgi soļoja pa kišlaka zaļajām ielām. Bet kāds bija kļējošā pārstiegums, kad viņš pazina savu dzimto kišlaku, ko bija atstājis pirms vairākiem gadiem. Pa to laiku, kamēr viņš meklēja laimi, Pamirā bija nodibinājusies Padomju vara un līdz ar to atnākušī jauna dzīve, brīva un priecīga.

Šajā poemā izteikta dziļa patiesība. Tagad Pamirs vairs ne tuvu nav līdzīgs agrākajam nabadzīgajam novadam. Šeit ļaudis dzīvo pārticībā un nesādzas par likteni. Tagad kalnos skan nevis nelaimīgo un izsalkušo vārdi, bet gan brīvas un skanīgas dziesmas.

Savdabīga un skaista ir Chorogas pilsēta — Kalnu-Badachšānas autonomā apgabala centrs. Tā slīgst zaļos dārzos. Ielās daudz dažādu koku, it sevišķi papeļu.

Galvenajā ielā, kas nosaukta V. I. Lēpina vārdā, paceļas kāda neliela ēka. Tajā kādreiz atradās pirmā vietējo iedzīvotāju skola Pamirā. Šajā skolā bija tikai viena klase, un tajā mācījās 25 bērni. Tagad Chorogā ir astoņas skolas: divas vidusskolas, trīs septiņgadīgās un trīs pamatskolas. Šeit ir arī pedagogiskā skola, lauksaimniecības skola un medicīnas skola.

Apmēram tūkstoš pamirēšu mācās Tadžiķijas, Uzbekijas un Maskavas augstskolās. Arī pagājušajā gadā mūsu zemes augstākajās mācību iestādēs iestājās apmēram 200 Pamira jaunieši.

Pilsētā darbojas apgabala muzikālā dramatiskā teātris, divi kinoteātri, četras bibliotēkas, Kultūras un atpūtas parks, Tautas mākslas nams, novadpētniecības muzejs.

Choroga aug plašumā un kļūst aizvien skaistāka. Pavīsam ne-

sen taja tika uzcelta plaša viesnīca, mazbērnu nometne, vairākas dzīvojamās mājas, komunālo pakalpojumu kombināts. Pašlaik tur cēl apgabala bibliotēka, pusautomātisku telefona centrāli, būvē stadionu.

Pamira iedzīvotāji ir seni un prasmīgi zemkopji. Pasaulē nav daudz tādu cilvēku, kas katru zemes gabaliņu tik augstu vērtētu un tā mīlētu kā viņi. Tas arī saprotams — derīgas zemes te maz, tāpēc cilvēki zina tās vērtību. Padomju varas gados stāvoklis krasi mainījās: zemnieki saņēma ne tikai buju un garīdznieku zemes, bet arī apguva jaunus lielus zemju masīvus. Un pamirēši savu zemi sāka mīlēt vēl vairāk...

Pamirā maz nokrišņu. Tāpēc tur milzīga nozīme ir apūdeņošanai. Padomju valsts pamirēšiem sniedz lielu palīdzību irigācijas būvju celtniecībā. Apūdeņojamo zemju platība ar katru gadu palielinās.

Pamira laukos lieto jaunāko agrotehniku, tur strādā traktori, sējmašīnas, plaujmašīnas. Tagad, kad Pamira kolchozos zemes mīlestībai pievienojusies augsta zemkopības kultūra, tur iegūst neredzēti augstas ražas.

Pamirā tagad kultivē kviešus. Kviešu sējumu platība ar katru gadu aug. Augstas kvešu ražas novāc daudzas labākas saimniecības un brigādes. Tā, Šugnas rajona Bulgānina vārdā nosauktais kolchozs pagājušajā gadā izkulta 30 centneru graudu no hektara. Jēgbeka Hudo-bachševa brigade atsevišķos laukos ieguva 45 centnerus no hektara.

Vēl ne visai sen šeit nepazīna kartupeļus. Tos iveda Pamirā tikai trīsdesmitajos gados. Tagad šī kultūra aizņem lielu platību, un tās raža ir 300 un vairāk centneru no hektara. Kartupeļus no Pamira vied uz Stajinabadu un citām republikas pilsētām. Kolchozu un padomju saimniecību laukos redzama arī kukurūza. Kalnos tā aug lieliski. Paplašinās saulgrīžu, lopbarības saknaužu, arbuzu un melonu, kā arī dārzeņu kultūru lauki. Pamirā plaši izplatīta zidkopība. Bet galvenā Pamira kolchozu saimniecības nozare ir lopkopība. Pēdējos četros gados gaļas un piena ražošana apgabalā palielinājusies vairākkārtīgi.

Pamira lauksaimniecība droši iet augšup. Sestajā piecādē tiks izrakti jauni kanāli un apūdeņoti jauni lieli zemes masīvi. Ievērojami paplašināsies labības, dārzeņu un kartupeļu ražošana, palielināsies dārzeņu platība. Lielākā daļa rupjjoļinas aitu tiks aizstāta ar smalkoļinas aitu.

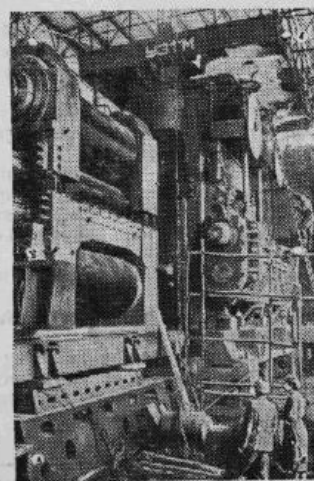
Jaunās dzīves elpa skārusi arī Pamira kišlakus. Tie it kā uzposušies, nokratījuši no sevis gadsimtu putekļus, kļuvuši jaunāki un spīdīgāki...

Pamira iedzīvotāji draudzīgāji padomju tautu saimei tēta tainu un plašu ceļu, ko apmirdz nemirstīga komunisma ideju gaisma.

A. Rumjancevs

Chorogā.

Jauni velmēšanas stāvi

Sverdlovska. Urala mašīnrūpnīca pēdējā laikā izlaidusi jaunus velmēšanas stāvus. Jaunā velmēšanas iekārta paredzēta nosūtīšanai Aņšūnas metalurģiskajam kombinātam (Kīnas Tautas Republika).

Jaunie velmēšanas stāvi ražos 50 milimetru biezas un līdz 2,5 metru platas metala plāksnes.

Tuvākajos mēnešos Urala mašīnrūpnīcas kolektīvs izgatavos vēl šādus velmēšanas stāvus Orsko-Hatillovas metalurģiskajam kombinātam un Čerepovas metalurģiskajai rūpnīcai.

Attēlā: jaunizgatavotie velmēšanas stāvi.

SPORTS

MS uzvar vidusskolu,
«Vulkans» zaudē IDA

Sākušās rajona meistarsacīkšu basketbolā otrā apla sacensības. IDA basketbolisti pārliecinoši guva uzvaru pret otrās vidusskolas II komandu. Spēles rezultāts 65 : 37 (28 : 16).

Vulkanieši bija krietni pārkāpi par pirmās vidusskolas II komandas basketbolistiem un izcīnīja 73 : 57 uzvaru.

Negaidīti nopietnu pretestību „Vulkanam” basketbolistiem uzrādīja jaunās otrās vidusskolas spēlētājas. Vienīgi pieredzes trūkums neļāva pēdējām panākt uzvaru. Spēles rezultāts 37 : 25 (19 : 13) „Vulkanam” labā.

Pirmās vidusskolas II komandas basketbolistes nelerādās uz spēli ar savas skolas I komandu, par ko pirmajām piešķirts zaudējums.

Pēdējo sacensību degpunktā bija Mežsaimniecības pārstāvju cīņa ar meistarsacīkšu līderi — pirmās vidusskolas I komandu. Mežsaimniecības basketbolisti spēlēja gatavojoties nopietni. Viņi spēlēja sāka ļoti enerģiski un sestajā minūtē jau izvirzījās 11 : 4 vadībā. Ejot puslaika atpūta, rezultāts bija 33 : 18 MS basketbolistu labā. Otrā puslaika sākumā risinās līdzvērtīga spēle, kur grozus pārmaļņus gūst abas komandas. Sakot ar spēles 26. minūti ar rezultātu 39 : 27 lieliski veicās MS basketbolistiem, kuri gūst 14 punktus pēc kārtas un 29. minūtē rezultāts ir jau 54 : 27 viņu labā. Spēles pēdējās 5 minūtes ievērojamā pārsvarā vidusskolas basketbolisti, kuri sāk strauji rezultātu starpību samazināt, tomēr panākt izlīdzinājumu tiem neizdodas un, atskatot tiesnešu spēles beigās signālam, rezultāts ir 75 : 62 MS labā.

Valsts iestāžu darbinieku arodbiedrības basketbolistes guva mazpārliecinošu 30 : 24 (12 : 8) uzvaru cīņā ar pirmās vidusskolas II komandu.

Sacensību līderis sieviešu grupā — pirmās vidusskolas I komanda sacentās ar „Vulkanu” basketbolistiem. Vidusskolnieces izcīnīja vērtīgu 39 : 31 uzvaru.

Mežsaimniecības basketbolisti bija daudz pārkāpi par pirmās vidusskolas II komandu un panāca augstu 92 : 43 (40 : 18) uzvaru.

Pirmās vidusskolas I komanda, iesaistot spēlē arī savas rezerves spēlētājas, pārliecinoši ar 107 : 41 (37 : 19) pieveica otrās vidusskolas pārstāvjus.

Spraiga bija spēle starp „Vulkanu” un IDA basketbolistiem.

Spēles sākums liek domāt, ka vulkanieši pārliecinoši uzvarēs, jo 11. minūtē rezultāts ir jau 22 : 11 viņu labā. Bet puslaiks beidzas tikai ar 32 : 31 „Vulkanam” labā.

Kad līdz spēles beigām atlikušas 5 minūtes, rezultāts ir 59 : 54 „Vulkanam” labā. Šīs spēles pēdējās minūtes rit ļoti sasprindzināti. Izglītības darbinieku arodbiedrības basketbolisti ar sekmīgiem Zeberliņa un Trumšiņa metieniem panāk izlīdzinājumu — 66 : 66. Spēles pēdējās sekundēs „Vulkanam” tiek izteikta tehniska piezīme. Zeberliņš precīzi realizē par to piešķirto soda metienu, tūlīt arī atskan tiesnešu spēles beigās signāls, kas vēstī vērtīgu IDA basketbolistu 67 : 66 uzvaru.

Tādā kārtā viriešu komandām priekšgalā pašreiz pirmās vidusskolas I komanda, seko MS. Sievietēm labākie rezultāti ir pirmās vidusskolas I komandai.

L. Arājs

Kausa izcīņa šachā

Nosīgušās republikas kausa izcīņas priekšsacīkstes starp rajonu šacha komandām. Pavisam piedalījās 33 komandas, to skaitā arī Kuldīgas rajona šachisti. Priekšsacīkstes risinājās 9 grupās. Mūsu rajona šachisti iekļuva 5. grupā, kur cīnījās ar Rūjienas, Balvu un Cēsu rajona šachistiem.

Pirmajā kārtā Kuldīgas rajona šachisti tikās ar Balvu rajona komandu. Rezultāts 3:1 kuldīdznieku labā.

Otrajā kārtā cīņa ar Rūjienas rajona komandu noslēdzās neizšķirti — 2:2.

Pēdējā kārtā, sacenšoties ar spēcīgajiem Cēsu rajona pārstāvjiem, mačs arī beidzās neizšķirti — 2:2. Kopvērtējumā šajā grupā pirmo vietu un tiesības piedalīties kausa izcīņas finālā ieguva Cēsu rajona komanda ar 7,5 punktiem. Kuldīgas šachisti palika otrajā vietā.

I. Kaisals

Sacenšas „Vārpas” kolektīvi

Rendas tautas namā rīkotajās starpkolchozu sacensībās šachā, dambretē un šaušanā komandu kopvērtējumā pirmo vietu ieguva kolchoza „Uzvara” komanda. Šau-

šanā pirmo vietu komandu vērtējumā ieguva kolchoza „Socialisma ceļš”. No kolchoza „Uzvara” sieviešu komandas labus rezultātus uzrādīja b. Kārklīņa. Z. Krauze

D. Chrabrovickis, V. Vedejevs

P A P Ē D Ā M
(S T Ā S T S)

(7. turpinājums)

— Kas tad tas, vai nopratināšana? — Kovalenko piecēlās.
— Sēdēt! — pavēlēja Braicevs. Iestājās klusums.
— Es jautāju: vai tā ir nopratināšana? — atkātoja Kovalenko.
— Nē, tā ir saruna starp diviem paziņām.

— Klausieties, tātad jūs esat tas pats draugs no Chabarovskas, kas bija atnācis vakar? — Kovalenko acis kļuva vēl šaurākas. — Diezgan liets numurs. Es domāju, ka pie jums nostrādā smalkāk.
— Atbildiet uz jautājumiem! — asi teica Braicevs.

— Bet kāpēc īpaši man būtu jāatbild?

— Acīm redzot tāpēc, ka es esmu izmeklētājs. — Braicevs ar pūlēm valdīdās. Jūs zināt, kur atrodaties?

— Zinu. — Braicevs ievēroja, ka Kovalenko sakoda zobus, no plepules uz vaigiem zem ādas sāka kustēties muskuļi. — Tātad es esmu apšūdzētais. Kāpēc, par ko? Vai tāpēc, ka jau esmu tiesāts, vai tāpēc, ka sēdēju nometnē... Vai tad tiesām tāpēc mani visu dzīvi par to vajās un pārmetis? Mani taču izlaida no cietuma. Kā-

pēc jūs mani izlaidāt? Kāpēc?

— Viņš gandrīz kļēdza. — Bez histerijas! — Braicevs pārtrauca. — Te redzēti vēl labāki „aktieri”.

Atkal iestājās klusums.

— Ko jums no manis vajag? — aizmacis jautāja Kovalenko.

— Nesteldzieties, tūlīt uzzināsiet. Braicevs precīzi aprēķināja triecienus. — Vai piektdienā jūs izmantojāt taksometru?

— Nē.

— Bet ceturtdienā?

— Nē. Ari trešdien nē, arī otrdien un pirmdien neesmu braucis ar taksometru. Es tikai ar metro.

Vai jūs tas apmierina?

Braicevs piecēlās, pastaigāja pa kabinetu un aizsmēķēja vērigi paskatījās uz Kovalenko.

— Apmierina. — Braicevs atbildēja un, neļaudams viņam attāties, uzdeva nākošo jautājumu:

— Cik piektdien jūs uzsākat maļu?

— Divdesmitceturto, varat pārliecināties tabulā.

— Bet kur jūs bijāt starp divdesmit četriem.

Kovalenko uzmanība saspringa.

— Kur biju, tur manis vairs nav.

— Pacientieties atbildēt precīzi, — Braicevs pacēla balsi.

— Es atsakos atbildēt.

Bezgaumības demonstrācija

— Es, mīļās, dārgās, pagājušajā naktī esmu gulējis tikai trīs stundas, strādāju priekš jums, — tā 30. janvāra rītā kāda skaļa sievietes balss kļūstīja palieci grupai pilsoņu Kuldīgas kolchozu tirgū.

— Jā, jā, izskatāties gaužām nogājusies, — vēlīgi piekrita kāda vecīga pelēku seģeni ap pleciem. — Priekš mums, priekš mums strādājat, mīlīt, kā nu nē.

Turpat blakus kāda sieviete citai pilsoņu grupai stāstīja apmēram to pašu.

Kas tad ir šīs sievietes, kas tik pašreizēdīgi pūlas sabiedrības labā un ar kādu produkciju viņas apgādā pilsētas darbaļaudis?

Viena no viņām ir Milda Indriķa meita Jefimova, otra — Valentina Eduarda meita Koli-

bere. Abas dzīvo Saldus rajonā. Produkcija, taisnību sakot, ir visai jocīga: dažādi uz papīra ar kopējamā papīra pa-

līdzību uzzīmēti musturi rok-

darbniecēm.

— Vajadzīga manta, — jūs varbūt sacīsit, — kas tur jocijs. Tiesa — manta vajadzīga. Tikal te nu jāpalūkojas uz tās kvalitāti un lietderīgumu. Kā jums, piemēram, patik musturs, uz kura uzzīmēts bērns, kas sēž uz podiņa? Pārī šim zīmējumam ar lieliem trekniem burtiem uzrakstīts „lozungs”: „Tikal trīs minūtes”. Lūk, „mākslas darbs”!

Uz daudziem musturiem redzami nemākulīgi uzzīmēti vai uzkrāsoti dzīvnieki: brieži, lāči un citi. Ir arī dažādas puķes, lapas, tikai nevienas gan nevar pateikt, kādu koku, krūmu vai puķu lapas un ziedi tie ir.

— Kas tad nu tādas krāmus pirk? — jūs varbūt domājat. Pērk. Kolchozu tirgus dienās pie šiem izstrādājumiem un to pārdevējam stāv sieviešu rindas.

— Tiesām neatmaksājas, ti-

kai jūs labā, — apmierinātās balsis čalo tirgotājas un bāz rubļus savos makos.

— Gaumes kropļotājas, — neapmierinātās nosaka viens otrs tirgus apmeklētājs, kam labāka gaume.

Neskatoties uz to, ka Koli-bere un Jefimova kolchozu tirgū savu produkciju sekmīgi realizē jau ilgāku laiku, nevienai no mūsu rajona attiecīgajām organizācijām vai iestādēm nav radusies iespēja šeit iejaukties. Pat mūsu finansu nodaļas darbinieki nav pamanījuši, ka Jefimovai Saldus rajona finansu nodaļa izdevusi atļauju tirgoties tikai ar izsūvumu adatām, bet viņa tirgojas arī ar briežiem, lāčiem, puķēm un... podiņiem.

Un, jūs, mīļās, dārgās, kas stāvat rindā pēc šiem „mākslas darbiem”, atcerieties, ka to iegāde un izstrādāšana nebūt neliecina par augstu kultūras līmeni un labu gaumi.

Mikēlis Platācis

Jautājumi...

1. Kurā kolchozā tikai viens cilvēks gatavojas festivalam?

2. Kur visvairāk Kuldīgā strīdās?

3. Kur ir tā tēla, kur ir tas pagalmis, kurā ārstoeciski-profilaktiskās apvienības darbinieki nav saskatījuši mēslu kaudzes, kas paceļas turpat līdz namu jumtiem?...

...un atbildes

1. Tas ir Imantas ciema Staļina vārdā nosauktajā kolchozā, kur festivalam gatavojas vienīgi agronome Dzintra Kalniņa.

2. „Daugavas” sporta namā pēc kārtējā „Vulkanu” basketbola komandas zaudējuma rajona meistarsacīkstēs.

3. Tas ir pagalmis Strādnieku ielā № 9 un 11.

Mēnešiem neredz kino

— Kino! Jā, kas tad ir kino?.. To cenšas atcerēties kolchoza „Socialisma ceļš” laudis. Lūk, kopš pagājušā gada septembra viņi nevienam filmam nav redzējuši.

— Bija laiki, kad kino skatījāmies uz mūsu kolchoza „Sarkanā karoga” robežām Graudupes skolā, — atceras kolchoznieki.

Šeit blakus sēdēja abu kolchozu laudis un vēroja ekranu. Bet par to šodien jāsaka: — Reiz bija...

Notika tas tā. Pieprasīja, lai iekārtu kinokameru skolā pēc noteikumiem, lai ugunsdzēsējiem nebūtu ko iebilst. Izrādījās, ka vajadzīgs kapitāls — veseli... 100 rubļi. Un, lūk, abu kolchozu valdes nevarējušas vienoties. Kolchoza „Sarkanais karogs” no tā lalka izrā-

des notiek šaurajās un zemajās kantora telpās. Tikal nedomājiet, ka tur ir kamera. Nekā! Aparatūru parasti noliek uz rēķinveža galdā, neuztraucas pat, ja tur palikusi kāda kaudzīte papīru. Labi, ka to nav pamanījuši ugunsdzēsēji, tad jau būtu — stop!

Nu un kolchozā „Socialisma ceļš” jau trīs mēnešus krājo tos 100 rubļus, lai skolā ierīkotu kinokameru un tāpēc izrādes šeit arī nenotiek, jo rēķinveža istabā tur blakus lielākas telpas neesot, kur slepus no ugunsdzēsējiem varētu notikt izrādes.

Nezinām, ko par to saka Kultūras nodaļa. Bet viens ir skaidrs — kolchoza „Socialisma ceļš” laudis arī grib redzēt kino un jo ātrāk.

Juris Urķis

Losevu dzīvoklī. Negribu šobrīd apstāties pie sīkumiem, kaut arī tie mums labi zināmi. Nu, vai runāt arī tālāk?

Kovalenko klusēja.

— Kas tad notika tālāk? Šodien ar to pašu kompaniju jūs mēģinājāt aizdzīt taksometru. Tas bija pie hipodroma trīsruļļu kasēm.

— Meli. Viss — no pirmā līdz pēdējam vārdam meli. Tā nav bijis, — tikko dzirdami runāja Kovalenko.

— Bija. Viss bija tieši tā! Un jūs par to zināt ne sliktāk nekā es.

Viņš piegāja galdam, paņēma daktiloskopiskās ekspertizes slēdzienu un pasniedza Kovalenko. — Iepazīstieties, šie pirkstu nospiedumi atrasti uz jūsu aplaupītās mašīnas viedloga šķembas.

Braicevs ar interesi vēroja Kovalenko sejas izteiksmi. — Mēs esam pieraduši vispirms ticēt faktiem. Fakts, kā saka, neapgājama lieta.

— Tas nevar būt! — Kovalenko elpoja tik smagi, it kā viņam trūktu gaisa. — Šeit vajag būt kaut kādai mulķīgai kļūdai.

— Bet šī, pēc jūsu domām, arī mulķīga kļūda? — Braicevs viņam pasniedza asins bioloģiskās analīzes aktu un no rakstāmgalda izņēma svārkus. — Pazīstat?

— Mani, — neskanīgā balsi teica Kovalenko.

— Lūk, redziet? — Braicevs kļuva pat laipnāks. — Es jau zināju, ka galu galā mēs viens otru sa-

pratisim. Tagad, ceru, tā lieta lea veiktāk.

Bet pēkšņi jauneklī, kas sēdēja iepretī Braicevam, notika kāda pēkšņa pārmaiņa. Viņa lūpas sāka drebēt, acis pieļija asarām, un zēniskā uzliesmojuma viņš sāka kļēgt:

— Rakstiet visu, ko tikai vēlaties, rakstiet! Jā, es zagu, laupiju, slepkavoju, miesīgo māti nogalināju, tēvu nožņaudzu!... Lai jūs visi esat nolādēti! Man viss vienāda, dzirdiet, vienāda!... — viņš raudās elsoja, seju aizklājis savām smagajām plaukstām.

Braicevam kļuva smagi, viņš nezina, ko darīt. Vismazāk Braicevs bija galdijis tādu situāciju.

— Klausieties, es nevaru par nopietnu uzskatīt jūsu paziņojumu, — cenšoties runāt pēc iespējas mierīgāk, teica Braicevs. — Lieta visai nopietna.

(Turpinājums sekos)

Labojums

Mūsu laikraksta šā gada 13. numurā ievadā pirmajā slejā 15. rindā no apakšas lievisusies kļūda. Pārlūzī jātasa: „...ari Kables un Basu ciemu...” un tālāk kā tekstā.

Redaktors A. Blūms